

[Aksel Larsen.]

pe imod hinanden og altid sørge for at sætte den rigtige Side af Personligheden i Forgrunden i den rigtige Situation.

Ja, det er den væsentlige Aarsag til, at dette Lovforslag er indbragt, og naturligvis er vi uhyre glade ved, at vi endelig er kommet saa langt, at det ikke alene er sat paa Dagsordenen, men at der ogsaa synes at være Mulighed for, at det bliver debatteret, selv om ganske vist Flertallet af Tingets Medlemmer har foretrukket ikke at være til Stede. Der er dog i Parentes bemærket ingen Fare for, at Finansministeren af den Grund vil angribe dem, der er fraværende, saadan som det passer ham at angribe os Kommuniste, hvis vi ikke begge to er til Stede altid.

Jeg kan slutte med at sige, at Ministeren har ikke engang gjort et alvorligt Forsøg paa at motivere sin Modstand mod dette Lovforslag. Han har ikke gjort et alvorligt Forsøg paa at imødegaa den anbefaling for Lovforslaget, jeg fremkom med i min Forelæggelsestale. Han har vist sig at være saa fuldkommen læns for Argumenter, at han har maattet bekæmpe det, som ikke er Forslagets Hovedhensigt, og som han derfor hellere skulde have gemt til andre Lejligheder. Naar Ministeren er saa læns for Argumenter, kan man vel kun tage det som Udtryk for, at Lovforslaget i Virkeligheden er anbefalelsesværdigt, og saa faar vi jo se, om der ikke er nogen, der skulde faa Mavepine og mene, at man maa revidere sit hidtidige Standpunkt til Spørgsmaalet om Rigsdagsmænds Bierhverv og Bengnaveri.

S. Munk: Det kan naturligvis ikke bestrides, at det foreliggende Lovforslag er kort, men deraf følger ikke, at det ogsaa er klart. Ganske vist, hvad selve Ordstillingen angaar, kan det vel nok siges at være klart, at gaa til Bunds, det tager Revl og Krat med, men det vilde vistnok være af overordentlig stor Betydning, om man fra Forslagsstillerens Side fik nogle konkrete Eksempler paa, hvorledes dette Lovforslag vilde virke, forudsat, at det blev vedtaget og ført ud i Livet.

Der er allerede af Finansministeren nævnt nogle enkelte Eksempler, og jeg skal tillade mig senere at nævne andre, som jeg beder Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, om at tage Stilling til og sige, om det er Meningen, at Lovforslaget skal virke paa den Maade, som jeg altsaa læser det. Thi er det Tilfældet, har han ikke været heldig med at

finde en klar Form for Lovforslagets 2 første Paragraffer. Da vil det virke paa en Maade, der medfører netop det, Finansministeren var inde paa, at Arbejderbefolkningen, den fattigste Del af Befolkningen, faktisk bliver ude af Stand til med egne Repræsentanter at være repræsenteret i Kommunalbestyrelser og paa Rigsdagen.

Men det er sikkert heller ikke saa meget det, der er Formaalet med Lovforslaget. Paa et tidligere Tidspunkt, under en anden Sags Behandling, taltes der om Agitationsforslag, og det, vi nu behandler, er efter min Mening ogsaa et Agitationsforslag, et Parade-forslag. Formaalet er at skaffe Sensation, selve Forelæggelsen skal gøre et vist Indtryk paa Offentligheden, thi her tales altsaa virkelig om Bestikkelse, Korruption, Bengnaveri, som man kalder det, kort sagt: der hersker en Raaddenskab blandt Rigsdagsmænd, Kommunalfolk og Tjenestemænd eller Embedsmænd, hvad man nu vil kalde det.

Se, for os, der kender, navnlig fra Fagorganisationerne, de kommunistiske Metoder, er der aldeles intet overraskende i Fremkomsten af et Lovforslag som det, der her foreligger til Behandling. Vi kender i og for sig ogsaa Metoderne fra det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Forelæggelsestale i forrige Samling, i hvilken han viste Arbejdernes Tillidsmænd den Venlighed at nævne enkelte af dem og en hel Del saakaldte Ben, som de skulde have (*Aksel Larsen:* Og har). Og har maaske! Man nævner Beskyldninger i Flæng uden Begrundelse eller Forklaring, som viser de virkelige Forhold. Det er blot taagede og perfide Talemaader, som vi altsaa kender saa godt fra Fagorganisationerne, Beskyldninger om dit og dat. Nu rejses der altsaa over for Arbejderbevægelsens Tillidsmænd — Tillidsmænd, der er valgt af Arbejderne selv, ikke alene valgt som Rigsdagsmænd, kommunale Repræsentanter, men ogsaa valgt f. Eks. inden for de faglige Organisationer — paa den sædvanlige Maade Beskyldninger ikke alene mod dem, men mod de Tusindvis af kommunale Folk rundt om i Landet, som Aar efter Aar udfører et stort Arbejde uden noget som helst Vederlag til Gavn for den Befolkning, de repræsenterer. Disse Beskyldninger gaar ud paa — det ligger der i selve Lovforslaget —, at de driver det saakaldte Bengnaveri i stor Stil. Jeg vil ikke bestride, at der har været enkelte Tilfælde, som har været uheldige, at enkelte Mennesker har været for nævenyttige, og det fordømmer naturligvis ogsaa jeg og det Parti, jeg tilhører. Men den aller-